

Han driver frygten bort, så vi kan tjene ham og hinanden.

9. søndag e. trinitatis, 2. aug. 2026 Kbh, Aarh.
LGJ

Evangelium: Lukas 12,32-48

Frygt ikke, du lille hjord, for jeres fader har besluttet at give jer Riget.

Sælg jeres ejendele og giv almisse. ...

og vær som mennesker, der venter på, hvornår deres herre vil bryde op fra brylluppet

Nåde være med jer og fred fra Gud, vor Fader, og fra Jesus Kristus, vor Frelser. Amen.

Frygt styrer os mange gange. Frygt kan sætte os i stå og lamme. Frygt kan føre os ud i ting, vi ellers ikke ville have valgt.

Men når frygten afløses af frimodighed og håb, kan vi bruge livet i tjeneste og kærlighed og hjælpsomhed.

Jesus siger et stærkt "FRYGT IKKE" til sine disciplene dengang og til os i dag, og det kan virkelig bære os i livet her på jorden frem til Herren kommer igen og giver os evig salighed.

I.

Frygt ikke, du lille hjord!

Jesus har kort forinden talt til os om vores ængstelighed, bekymringer og frygt for det daglige brød. *Tænk ikke på, hvordan I får noget at spise og drikke, og vær ikke ængstelige. For jeres fader ved, at I trænger til alt dette. (Luk 12,29-30).*

Nu taler han til os, fordi der er noget andet, der kan gøre os bange. At vi kun er en lille flok. Han siger: *"Frygt ikke du lille hjord!"*

Discipel-flokken var en lille gruppe i sammenligning med den jødiske nation. Efter Jesu himmelfart opstod der forfølgelse, og de blev spredt. En lille flok her, og en lille flok der. Vi er også en lille flok her, en flok, som holder fast ved Bibelen, ved dåben og nadveren og tror, at Jesus kommer hvor to eller tre er forsamlet i hans navn. Men vi kan være bange for, om ligegyldigheden overmander os og får os til at slutte os til den større flok, til flertallet.

Jesus taler til os om det, når han kalder sin kirke for "du lille hjord". Han viser os, at det afgørende for os er ikke, om vi er mange eller få, men om vi er med i den hjord, hvor Jesus er

He casts away fear so that we can serve Him and each other.

9. Sunday after Trinity, August 2, 2026 Kbh, Aarh.
LGJ

Gospel: Luke 12:32-48

Fear not, little flock, for your Father has decided to give you the Kingdom.

Sell your possessions and give alms. ...

and be like people who are waiting for when their master will break up from the wedding

Grace be with you and peace from God our Father and from Jesus Christ our Savior. Amen.

Fear controls us many times. Fear can put us at a standstill and paralyze. Fear can lead us into things we wouldn't have chosen otherwise. But when fear is replaced by boldness and hope, we can devote his life to service and love and helpfulness.

Jesus says a strong "Fear not, little flock!" to his disciples then and to us today, and it can really carry us in life here on earth until the Lord comes again and gives us eternal bliss.

I

Fear not, little flock!

Just before our text Jesus has spoken to us about our anxiety, worries, and fear of the daily bread. *Don't think about how to get something to eat and drink, and don't be anxious. For your Father knows that you need all these things. (Luke 12:29-30).*

Now he is talking to us because there is something else that can make us afraid. That we are only a little flock. He says, *"Do not be afraid, little flock!"*

The disciples were small group in comparison to the Jewish nation. After Jesus' ascension, persecution arose and they were scattered. A small crowd here, and a small crowd there. We are also a small flock here, a flock that clings to the Bible, to baptism and the sacrament. We believe that Jesus comes where two or three are gathered together in His name. But we can be afraid that indifference will overpower us and make us join the larger crowd, the majority.

Jesus is talking to us about it when he calls his church "you little flock". He shows us that the decisive factor for us is not whether we are many or few, but whether we are part of the flock where Jesus is the shepherd. Two ducklings are no worse off than a flock of 100 ducklings if the two have a mother duck who looks after them. And three sheep

hyrden. To ællinger er ikke dårligere stillet end en flok ællinger på 100, hvis de to har en andemor, som passer på dem. Og tre får hos hyrden har det bedre, end 100 får uden en hyrde. *"Frygt ikke du lille hjord! Jesus er din hyrde!"*

For jeres Far har besluttet at give jer riget

Jesus giver os denne stærke begrundelse. Sådan omslutter han os med håb og fremtid og giver os nye kræfter.

Han siger *"Give jer"*. Mad og klæder. Tro og håb. Tilgivelse og frelse fra døden. Det er en gave fra vor Fader..

Det var gaven til en røver på korset, da han bad: *"Jesus, husk på mig, når du kommer i dit rige!"* Han havde netop ikke bestået livets vigtige prøver, men var dumpet og skyldig til straf og død. Han fik Guds rige som gave. Hans fader havde besluttet at give ham riget. Jesus sagde jo: *"Sandelig siger jeg dig, i dag skal du være med mig i Paradis."*

Og hvor Jesus taler om verdensdommen, når alle folkeslag samles foran han og regnskabet gøres op, siger han: *"Kom hid til mig, I min faders velsignede og arv det rige, som har været beredt for jer fra før verden blev grundlagt!"* (Matt 25).

Eller tænk på evangeliet ved enhver dåb: *Lad de små børn komme til mig, det må I ikke hindre dem i, for Guds rige er deres. Sandelig siger jeg jer: Den, der ikke modtager Guds rige ligesom et lille barn, kommer slet ikke ind i det.* Han tog dig tæt ind til sig i dåben. Han forenede dig med Jesus, din Frelser. Du blev et lille lam i fåreflokken. Og hans hyrderøst har også beskyttet dig denne uge og bevaret dig i troen på hos ham. Han sørger for dig i sygdom, i ensomhed, i din uddannelse, i din familie, i dit ægteskab, på dit arbejde, i din menighed, i din sjæl. Han sørger for dig i døden og når Jesus kommer igen og dømmer levende og døde. Derfor er vi ikke på flugt, men er hos Faderen, i hans hænder, og hos Jesus, den gode hyrde.

II.

Giv almisse!

Nu, hvor han giver os hvile i, at det er vor Faders beslutning at frelse os hver eneste dag og også på dødens dag, fortæller Jesus os, at han også har besluttet noget stort og godt for vores liv her og nu.

with the shepherd are better off than 100 sheep without a shepherd. *"Do not be afraid, little flock. Jesus is your shepherd!"*

For your Father has decided to give you the kingdom

Jesus gives us this powerful reasoning. In this way, He surrounds us with hope and the future and gives us new strength.

He says: *"Give you"*. Food and clothes. Faith and hope. Forgiveness and salvation from death. It's a gift from our Father.

It was the gift to a thief on the cross when he prayed, *"Jesus, remember me when you come into your kingdom!"* He had just failed life's important tests and was guilty of punishment and death. He received the Kingdom of God for free. His Father had decided to give him the kingdom. Jesus said: *"Truly I say to you, today you will be with me in Paradise."*

And where Jesus speaks of the judgment day when all the nations are gathered before him and the accounts are settled, he says: *"Come to me, blessed by my Father, and inherit the kingdom that has been prepared for you from before the world was founded."* (Matthew 25).

Or think of the gospel at every baptism: *Let the little children come to me, and do not hinder them, for the kingdom of God is theirs. Assuredly, I say to you, whoever does not receive the kingdom of God like a little child will not enter it at all.* He took you close to him in baptism. He united you to Jesus, your Savior. You became a little lamb in the flock of sheep. And His shepherd's voice has also protected you this week and kept you in the faith of Him. He provides for you in sickness, in loneliness, in your education, in your family, in your marriage, at your work, in your church, in your soul. He provides for you in death and when Jesus comes again and judges the living and the dead. Therefore, we are not fleeing, but are with the Father, in His hands, and with Jesus, the Good Shepherd.

II.

Give alms!

Now that He gives us rest in the fact that it is our Father's decision to save us every single day and also on the day of death, Jesus tells us that He has also decided something great and good for our lives here and now.

v33 Sælg jeres ejendele og giv almisser. Skaf jer punge, som ikke slides op, en uudtømmelig skat i himlene, hvor ingen tyv kommer, og intet møl ødelægger. v34 For hvor jeres skat er, dér vil også jeres hjerte være.

Sælg noget for at have penge, du kan give! Det er beskeden. Det er meget direkte. Gør det!

Tag Gud på ordet, når han siger, at han elsker en glad giver. Giv noget til dem, som er forfulgte for evangeliet. Giv dem din forbøn. Sælg ud af noget for at give en gave til et kristent børnehjem i Moreira. Giv noget tid, bed, og giv almisse! Vær gæstfrie, tag imod en fremmed og indbyd en nabo til kirke. Vi mister ikke, når vi lever for andres skyld. Tværtimod. Det er selve livet.

"Skaf jer punge, der ikke slides op." Når der er fred og tilgivelse i vores pung, da vil der altid være noget at give af. Frelsen og tilgivelsen bliver aldrig slidt op.

Jesus sagde til sin mor og sin ven fra korset: Det er din mor. Det er din søn. Så vidste de, hvad de skulle resten af livet. Sådan kalder Gud os til at være tro i familie, ægteskab, venskab, menighed og samfund.

Vær som mennesker, der venter på deres Herre!

For at vi ikke mister perspektivet og håbet, nævner Jesus, at livet som hans discipel er et liv, hvor vi venter på ham.

Jesus fortæller, hvordan den discipel, som holder op med at vente på sin Herre Jesus, opfører sig overfor andre: **v45 Men hvis den tjener siger som så: Min herre lader vente på sig! og derpå giver sig til at slå karlene og pigerne og at spise og drikke og fylde sig, v46 så skal den tjeners herre komme en dag, han ikke venter, og i en time, han ikke kender, og hugge ham ned og lade ham dele skæbne med de utro.**

Det svarer til, hvad profeten Esajas også siger: *Ve jer, der giver onde love og udsteder uretfærdige forordninger for at afvise de svages sag og berøve mit folks hjælpeløse deres ret, for at udbytte enker og udplyndre faderløse. Hvad vil I gøre på straffens dag, når uvejret kommer fra det fjerne? Hvem vil I flygte til efter hjælp, og hvor vil I efterlade jeres rigdomme? (Es 10)*

Hvis vi lever, som om Herren er borte og ikke deltager i vores liv, glemmer vi vort kald og

33 Sell your possessions and give alms. Get yourselves purses that do not wear out, an inexhaustible treasure in the heavens, where no thief comes, and no moth destroys. 34 For where your treasure is, there your heart will be also.

Sell something to have money you can give! That is modest. It is very direct. Do it!

Take God at his word when He says He loves a cheerful giver. Give something to those who are persecuted for the gospel. Give them your prayers. Sell off something to give a gift to a Christian orphanage in Moreira. Give some time, pray, and give alms! Be hospitable, welcome a stranger, and invite a neighbor to church. We don't lose when we live for the sake of others. On the contrary. It is life itself.

"Get purses that don't wear out." When there is peace and forgiveness in our wallet, there will always be something to give. Salvation and forgiveness never wear out.

Jesus said to his mother and his friend from the cross, "Behold, your mother! Behold, your son!" From then on they knew what they were going to do for the rest of their lives. This is how God calls us to be faithful in family, marriage, friendship, congregation, and community.

Be like people waiting for their Lord!

So that we do not lose perspective and hope, Jesus mentions that life as his disciple is a life where we wait for him.

Jesus tells how a disciple who has stopped waiting for his Lord Jesus is behaving: **45 But if that servant says, 'My master is waiting,' and then begins to beat the servants and the maids, and to eat and drink and fill himself, 46 then the master of that servant will come one day. He does not wait, and for an hour he does not know, and chop him down and let him share the fate of the infidels.**

It is similar to what the prophet Isaiah also says: *Woe to you who give evil laws and issue unjust decrees to reject the cause of the weak and to deprive the helpless of my people of their right, to exploit widows and plunder the fatherless. What will you do on the day of punishment when the storm comes from afar? To whom will you flee for help, and where will you leave your riches? (Isaiah 10)*

If we live as if the Lord is gone and not participating in our lives, we forget our calling and

opgave i ægteskab, familie, menighed og samfund. Troen visner og ligegyldigheden tager over, så vi lever højt på andres bekostning i stedet for at tjene andre til Guds ære. Derfor behøver vi at høre Jesu ord om at han både er nær – og også at han kommer for at dømme levende og døde. Han bliver ved at sige til os: <i>"Frygt ikke du lille hjord, for jeres Fader har besluttet at give jer riget."</i> Det gør os glade i troen. Han ssiger: v35 I skal have kjortlen bundet op om lænderne og have lamperne tændt v36 og være som mennesker, der venter på, hvornår deres herre vil bryde op fra brylluppet, så de straks kan lukke op for ham, når han kommer og banker på. v37 Salige de tjenere, som herren finder vågne, når han kommer! Sandelig siger jeg jer: Han skal binde kjortlen op om sig og lade dem sætte sig til bords og selv komme og sørge for dem. Her fortæller Jesus, hvad der sker den dag, vi dør i troen på ham – og når han kommer for at hente sin lille hjord til evig herlighed. Da vil det være, som når en herremand har været til bryllup og vender tilbage til sine tjenere. Og de har ventet på ham, mens han var til bryllup. Og de stod klar, da han kom tilbage. Og da skete det vidunderlige, at han bad dem om at sætte sig til bords, og for at han selv kunne varte dem op og sørge for dem. Sådan bliver det, når Jesus kommer til syne anden gang: <i>for Lammet midt for tronen skal vogte dem og lede dem til livets kildevæld, og Gud vil tørre hver tåre af deres øjne.» (Åb 7,17). Han vil tørre hver tåre af deres øjne, og døden skal ikke være mere, ej heller sorg, ej heller skrig, ej heller pine skal være mere. Thi det, der var før, er forsvundet. (Åb 21,4).</i> Sådan bliver det. Han er hos os. Og vi venter hver dag på Jesus Kristus. Amen	assignment in marriage, family, ward, and community. Faith withers and indifference takes over, so we live high at the expense of others instead of serving others for God's glory. Therefore we need to hear Jesus' comforting words how he is both near—and also that he comes to judge the living and the dead. He keeps saying: <i>"Do not be afraid, little flock, for your Father has decided to give you the kingdom."</i> He gives us joy believing him. Jesus says, 35 "You must have your robe tied around your loins, and have the lamps lit, 36 and be like people waiting for their master to leave the wedding, so that they may immediately open to him when he comes knocking. 37 Blessed are the servants whom the Lord finds awake when he comes. Assuredly, I say to you, He will tie up his robe around Himself, and make them sit down at the table, and come and take care of them himself. Here Jesus tells us what happens on the day we die in faith in Him – and when He comes to bring His little flock to eternal glory. Then it will be like when a master has been to a wedding and returns to his servants. And they have been waiting for him while he was at a wedding. And they were ready when he came back. And then the wonderful thing came to pass, that he asked them to sit down at table, and that he himself might attend to them and take care of them. This is what it will be like when Jesus appears a second time: <i>for the Lamb in the midst of the throne will guard them and lead them to the fountain of life, and God will wipe away every tear from their eyes."</i> (Rev. 7:17). <i>He will wipe away every tear from their eyes, and death shall be no more, nor sorrow, nor outcry, nor torment. For what was before has passed away. (Revelation 21:4).</i> That's how it will be. He is with us. And we wait every day for Jesus Christ. Amen
---	--